

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΜΙΜΗ ΣΟΥΛΙΩΤΗ 2016-2017:

“2017: 100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ”

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Γλαύκος Αλιθέρης

Ελεγείο στον ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη

**Να που πρόβαλε αντίκρυ σου
η αυγή τριανταφυλλιά.
*Από τα ποιήματά του***

Τις ομορφιές σου ντύθηκαν ω αυγινέ ουρανέ
και σα να είχες μαγνήτη
τον πήρες! και σε χάσαμε της μούσας αγαπητικέ,
και των ηρωικών στροφών, ω ταπεινέ τεχνίτη.

Μικρό πουλί τραγούδαγες κλεισμένο σε κλουβί,
στην πόλη των αστόχαστων και στων χυδαίων την πόλη!
Ποιος όμως στο τραγούδι σου προσήλωσε τ' αυτί
κι ας ήταν το τραγούδι σου χαρά και δροσοβόλι;

Κ' ένα πρωί στολίστηκε, η αυγή τριανταφυλλιά
και πρόβαλε αντικρύ σου,
κ' είπες το χαίρε! δίνοντας στη μούσα τα στερνά φιλιά
και πέταξε στους ουρανούς η αγγελική ψυχή σου...

Τώρα ο χαμός σου, αντίλαλο στα βάθη της ψυχής
το θρήνο μας εξύπνησε, κι' όλοι σκυφτοί σε κλαίμε...
Μα ο θρήνος έγινε σκοπός' μην παραξενευτείς
γιατί και μες στον πόνο μας, εμείς τραγούδια λέμε!

Οραματισμοί του Εωσφόρου, Κύπρος, 1923.

Δημήτρης Ττάκας

ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ

Επέθανες τζ' εθάφτηκες έδει εξήντα γρόνους,
τζαι το δεντρόν που φύτεψες έμεινεν μανιχόν του
ακόμα ως την σήμερον 'πολυεί τζαι βκάλλει κλώνους
τζ' ούλος ο κόσμος έρκεται να φά' που τον καρπόν του.

Ήσουν της γης μας ο πρεπός τζ' η βρύση της μανιέρας,
αξήχαστε, που σ' έχουν οι λας στην συλλοήν τους·
έφηκες φως αφτούμενον να μεν το σβήν' αέρας,
να 'ρκουνται τα τσ'ράκκια σου ν' άφτους το τζ'ερίν τους.

Η Κύπρου μας που σ' έχασεν τζ'αι πίννει τον καμόν σου,
έκλαψεν, αναστέναξεν τζ' εράην η καρκιά της,
γιατ' εν εξαναγέννησεν αλλόναν ταπισόν σου·
εσού 'σουν το καλλίτερον 'πο ούλλα τα παιδικιά της!

Στύλλωμαν του μεσομερκού, Λευκωσία, 1978.

Ανδρέας Μαππούρας

ΕΘΕΛΑ ΣΗΜΜΕΡΑ ΝΑ ΞΟΥΝ

(Για τους παλιούς ποιητές Βασίλην Μιχαηλίδην τζ'αι Δημήτρην Λιπέρτην)

Ππέφτουν οι γεροπλάτανοι μα παραπούλλια 'φήνουν
δίπλα τους τζ'αι νεγιώννουνται με το νερόν που πίνουν.
Με τον τζ'αιρόν βκαίννουν ψηλά, φέρνουν δροσίαν τζ'αι αέραν
ώσου να γείρουν να κοπούν τζ'αι τζ'είνα μιαν ημέραν.
Έτσι εγείρετε τζ'αι εσείς, Βασίλη τζ'αι Λιπέρτη,
όπως το γέρικον δεντρόν που σέπεται τζ'αι ππέφτει.
Μα 'φήκετε της ποίησης πολλά καλά σημάδκια
τζ'αι ήβραν τα οι σημερινοί στράτες τζ'αι μονοπάδκια.
Τζ'αι αν μεν έχουν την τέγνην σας τζ'αι τον δικόν σας τρόπον
κρατούμεν την παράδοσσην τζ'αι στέκεται στον τόπον.
Οι μόνον μνημόσυνα, αμμά τζ'αι τ' άγαλμά σας
να στήσουν, ναν' αθάνατον για πάντα τ' όνομάν σας.
Έθελα σήμμερα να ζουν να γράψουσιν τζ'αι τζ'είνοι
δκυο στίχους για τον τόπον μας εθθύμιον να μείνει.
Τζ'αι οι στίχοι τζ'είνοι να λαλούν π' Ανατολήν ως Δύσην
την Τζ'ύπρου βοηθάτε την ατζ'έραιη να ζήσει.
Ξένοι ούλλιιάες έρκουνται για τα πολλά της κάλλη
τζ'αι πρέπει ναν' ελεύτερη που μιαν μερκάν ως άλλην.

Κ. Γ. Γιαγκουλλής, Κύπριοι λαϊκοί ποιητές, εκδόσεις Χρ. Ανδρέου, 1982-1983, τ. 1, σ. 354.
